

AUTO ^{SD} MOTO

POZNATI ZA UPRAVLJAČEM: POZNATI SPLITSKI MODNI KREATORI ANITA I MARIO GALIĆ VOZE HYUNDAI ACCENT

BITNO JE DA IMA KLIMU

Piše Tanja ŠIMUNDIĆ-BENDIĆ

Snimio Jadran BABIĆ

Bilo je bitno da ima klimu i da nam se smiješi. Cijeli je okrugao, onako bublast, nema ni jedan oštr kut i posve je zadovoljno sve naše želje. I zato smo odlučili da taj sretni tyndal accent postane naš - kažu Anita i Mario Galić, poznati splitski modni kreatori koji su se prije tri i pol godine odlučili za ovo vozilo. Razloga je bilo još podosta, primate, prilikom odlaska na brojne modne revije u vozilo treba stati i mnogo njihovih kreacija, a ponekad čak i lutka. E, pa sve je to karakteristika, kako kaže Anita, ovaj limeni ljubitelj, zadovoljio. Voze ga oboje, a s potencijalnom kupnjom novog, možda malo većeg vozila, hujandić će pripasti ljepšoj polovici ovolga kreatorskog para.

Ne otvaram

haubu

- Nikada ne otvaram haubu, ne diram ništa oko motora. Za sve je to zadužen servis Fabjanac. Rekli su mi ne otvaraj, i ja se toga držim. Kada dođe vrijeme, hujandić odlazi kod svoga liječnika.

Cijeli okrugao, onako bublast, bez ijednog oštrog kuta posve je zadovoljno naše želje. Bilo je bitno da ima klimu i da nam se smiješi. Prilikom odlazaka na modne revije u vozilo treba stati i mnogo naših kreacija, a ponekad čak i lutke. Nikad ne otvaram poklopac motora, ništa ne diram i za sve je zadužen servis Fabjanac, kaže Mario.

Tuđi automobil

Dogodilo mi se nekoliko puta da su na parkingu, jedan do drugoga, bila parkirana dva potpuno siva hujandića. I ja bih, naravno, počeo oklijevati tuđ. Okrećući ključ, vrta, gledaš, a nekako otvori vozilo. Sve dok mi sam otvoro da to nije moje auto. A, sto, prevani se čovjek.

france smo u njemu po cijeli dan, i to na relaciji Split-Trogir-Split. A tu su i brojne vožnje po gradu. Kada se sjerim da auto mora ostati u servisu, neko vrijeme, dođe mi da se zapitam: a kako ću onda do grada, kada ono autobus voze? - kaže Mario.

- Da, u ovo vozilo stane zaista puno modela, naših kreacija, no mi smo uistinu organizirani i znamo s prostom dobro raspolagati. Između svega toga stane i naš sin Sebastian i dobro se snade u svoj taj gonilivi Anita.

Oboje su, kako tvrde, pažljivi vozači, posebice kada s njima na jedno od čestih

zabranio korištenje mobilite- la u vožnji. To mi je zapravo najpodravniji stvar kod vozača. Inače, mi nemamo manju nekih skupih vozila, volimo da nam je auto uvijek spreman za vožnju i, naravno, da ima klimu - kaže Mario.

Molitva za siguran put

E da, vozilo, tu se oboje slažu, mora biti iznimno čisto i uređeno. Kako se ne bi dogodilo da se neki od motora, koji se uvijek u njemu nalaze, ispriliku prilikom putovanja. Zato se u Hyundai nikada ne jede i ne pije. Na malim odmorima do Zagreba uvijek se zaustave na nekoj odredišta. Kako bi nešto popili i odmorniji se prije nastavka putovanja. To im je zapravo već postao ritual, gotovo kao i molitva koja je obavezna prije neke duže razlaze.

- Nemamo mi u autu nikakve ni krunice ni relikvije, ali se zato pomolimo, izrečemo neku molitvu za siguran put

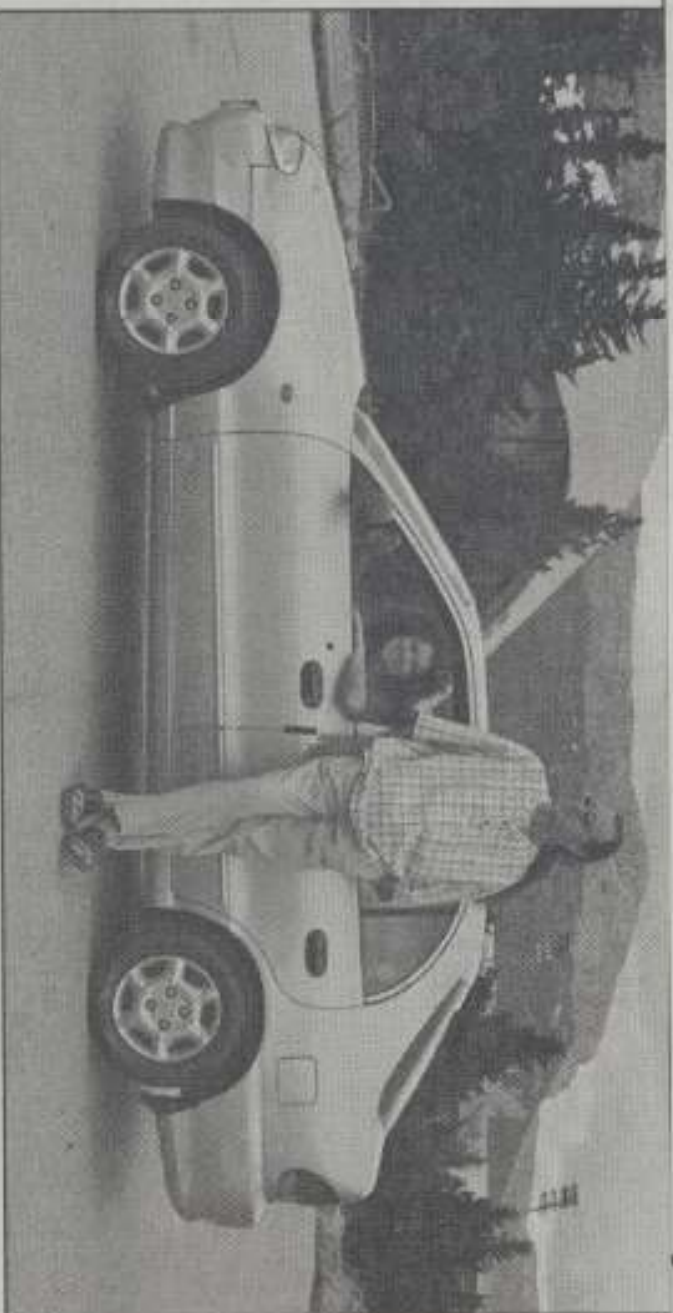
putovanja ode i sedmogodišnji sinčić. Mariju, primjerice, iznimno smeta, kako veli, loša vožnja ostalih sudionika u prometu, i to posebice po gradskim cestama. A najviše ga žvica što, kako tvrdi, pritom često ne daju žmigavac.

Dobra glazba

Često putujemo na relaciji Split-Zagreb, i kod takvih situacija pustim te dvije pjesme, da prođu. Volim i ja brzo voziti, no, naravno, ne previsa. Radije ću malo pričekati nego seba, a i ostale sudionike, dovođiti u neke nepredviđene i opasne situacije. Anita s druge strane volj još opreznije - kaže Mario, koji u Hyundai između ostalog, nikada ne puši.

Putovanje do modnih događanja, posebno ako je u nekom drugom gradu, lakše prođe i s dobrom glazbom, a na repertoaru su pritom brojne pjesme koje se čuju na revijama. Uglavnom je to ambientalna i instrumentalna glazba tijekom koje se raspravlja o reviji, zlasama na pistu i raznim detaljima. Po gradu slušaju Radio Dalmaciju, i to uglavnom vijesti.

Tijekom vožnje ne volim pričati na mobilni, iako je on uvijek u pripravnosti. Za to je zadužena Anita, koja pritom dobiva niz informacija od naših kolegica i detaljno ma vezanima uz posao ili reviju. Najviše bih volio kada bi se osmislilo zakon koji bi

Oboje volimo vožnju, gušta- mo u tome, čak se ranije ujutro dignemo i krenemo kada na cesti nema toliko puno vozaca. To nam je gušt - kaže Mario.

Anita i Mario su prije

Hyundica imali juna, i u tih deset godina veće kako su se u njega posve zaljubili. Čak su ga prije prodeje temeljito popravili i potpuno urednoga otppravili ga kupcu koji je s njim bio i više ne-

go zadovoljan. A ljubav prema vozilima očito dijeli i njihov Sebastian, koji još uvijek preferira bicikle. Kažu i kako će biti pravi vozač koji već sada zna uključiti vozilo, pa čak i pravilno promijeniti brzinu.

- Samo kaže da mu je kuplung malo daleko, da mu noge trebaju još narasti. Sali se da bi volio imati jedan produžetak kako bi mogao normalno mijenjati brzine. Sa sedam godina je promijenio već četiri bicikla - kažu Anita i Mario Galic.

Vjenčаницe i izmjena gume

Najneugodniji događaj? Jednom smo išli na velesajam u Zagreb, digli smo se rano ujutro i krenuli na otvaranje koje je trebalo biti u devet sati. U vozilo smo imali 50 uredno postavljenih vjenčаницa na stražnjem sjedalu, a i mi smo se skoro uredili, obukli fine cipelice. I pred Gračacem, u mrkloj noći, po jakoj kiši, namje pukne gume. Eto miuke. Dok mi je Anita držala kisaobran, ja sam morao sve te vjenčаницe prebaci na prednje sjedalo, pa izvuci rezervnu gumu koja je bila smještena duboko ispod njih, onda popraviti kvar, pa opet vratiti modele na svoje mjesta. I sve sam to obavio u 30 minuta. Onda sam oprao ruke u anliegu i krenuo prema Zagrebu. Stigli smo na vrijeme.